

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ἀγγέλιον, ἀληθῶς παρασχόν ἐν τῇ ᾗσαν ἡμῶν ἡλικίᾳ καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ		ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἐσωτερικῶς		Ἐξωτερικῶς	
Ἐτήσια	δρ. 95.—	Ἐτήσια. Φράγκα 25.—	
Ἐξαμήνιος	15.—	Ἐξαμήνιος	14.—
Τριμηνίος	7,50	Τριμηνίος	7,60

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879
 ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
 Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκουμένης μηνός.
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδὸς Ἐδριβεῶν ἑρ. 28 παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β' — Τόμος 29ος

Ἐν Ἀθήναις, 27 Ἀυγούστου 1922

Ἔτος 44ον. — Ἀριθ. 39

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ [Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ἀμέσως πετάχθησαν ἀπάνω κι' οἱ τρεῖς, ἀνὰ γὰρ νάντισταθοῦν σὲ κάποιον κίνδυνον. Ἔτσι ὁ Φρέδος, μόλις μπήκε, ἀνείκρυσε ἕνα βεβόλθερ ποῦ τὸν σημάδευε καὶ δὸς μαχαίρια.

— Μπᾶ! ἔκαμε μιλῶντας σὸ Φιδὲ χαροβίμενα, ἔτσι δέχεσαι, δάσκαλε, τὸ μαθητὴ σου ;

Οἱ κακοῦργοι τὸν κοιτάζαν σατισμένοι κι' ὁ Φρέδος δὲ μπόρσσε νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια.

Κάθε ἄλλο περιμέναγ, ἀκόμα καὶ νὰ ἰδοῦν τοὺς πιστοὺς τοῦ Σφάχτη νὰ μπαίνουν μέσα σὸ ἰδιαιτέρῳ τους παραμάγαζο, παρὰ νὰ ξεπροβάλῃ ὁ Φρέδος Δυρμπάν με τὸ χαριτωμένο κοστοῦμι ποῦ περιγράψαμε.

Ἀνήσυχος ὁ Φιδὲς τὸν ρώτησε ἀμέσως:

— Κάτι κακό... Σέπιασαν ; ..

Ἐγὼ στέγα πῆ !
 Μὰ ὁ Φρέδος, ἡσυχώτατος ἀφῆσε τὴ βαλίτσα του πάνω σὸ τραπέζι κι' ἀπάντησε.

— Δὲ μ' ἄγγιξε κανεὶς !

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι ;

— Ἀπ' τὸ δωμάτιο τοῦ βασιλιά.

Οἱ κακοῦργοι κοιτάχθησαν σατισμένοι. Τὸ παιδί αὐτὸ μιλῶσα σοβαρὰ ἢ ἀστειροτάτῃ εἰς βάρος τους ; Ὁ εὐδύνατος ἀνέλαβε νὰ ξεκαθαρίσῃ τὸ ζήτημα.

— Ἐλα, μικρὲ, τοῦ εἶπε, μὴ μᾶς κάνῃς νὰ χάνουμε τὴν ὥρα μας ἤρθαμε ἔδω γιὰ νὰ κανονίσουμε σοβαρὲς ὑποθέσεις. Μπορεῖς νὰ μιλήσῃς ἐλεύθερα μπροστὰ στοὺς φίλους μου... Σ' ἀγαποῦν ὅσο κι' ἐγώ.

— Ναι, εἶπαν οἱ κακοῦργοι. Ὁ γιὸς τοῦ Δυρμπάν κι' ὁ

μαθητὴς τοῦ Φιδὲ εἶναι γιὰ μᾶς ἱερός.

— Βλέπετε λοιπόν, ξαναεἶπε ὁ φιλόλογος συμμορίτης τῆς Μαύρης Μάσκας. Ἐξήγησέ μας τί σημαίνει αὐτὸ τὸ παράξενο κοστοῦμι καὶ διηγήσου μας τίς κινουόργες τρέλλες ποῦ, δίχως ἄλλο, ἔχεις κάμει.

— Φίλοι μου, ἐξακολούθησε στροφόμενος στοὺς ἄλλους δὸς κακοῦργους τὸ παιδί αὐτὸ θέλει καλὰ καὶ σώναι νὰ σκοτωθῇ. Εἶναι κρῖμα !

Ὁ Φρέδος ἔκρινε τὴ στιγμὴ κατάλληλη γιὰ νὰ μιλήσῃ.

— Κινδόνεφα νὰ σκοτωθῶ, πραγμα-

τικῶς, εἶπε, μὰ σὸ τέλος ἐπέτυχα !

— Τι ἐπέτυχες ; ρώτησε ὁ Φιδὲς.

— Νὰ μῶν σὸ σπῆτι τοῦ βασιλιά.

— Ἀδύνατο !

— Ἀπόδειξη ποῦ πῆρα τὴν κασσετίνα μου... Εἶναι μέσα σ' αὐτὴ τὴ βαλίτσα.

Χωρὶς νὰ περιμένῃ ἄλλη λέξη, ὁ Φιδὲς ὤρμησε στὴ βαλίτσα κι' ἔβγαλε γερρικὰ τὰ λουριά της.

— Ἐχει γοῦστο νὰ λέγῃ ἀλήθεια, μουρμούρισε. Μὰ ὄχι, εἰν' ἀδύνατο !

Μ' ἕνα κίνημα ἀδείασε τὸ περιεχόμενα τῆς βαλίτσας σὸ τραπέζι.

Τώρα ὅμως ἦταν ἡ σειρά τοῦ Φρέδου νὰ σατίσῃ, νὰ τὰ χάσῃ, νὰ τοῦ φύγῃ τὸ μυαλό.

Ἡ κασσετίνα, ἡ περίφημη κασσετίνα, δὲν ἦταν μέσα στὴ βαλίτσα !

Ἐκεῖνο ποῦ γυάλιζε μέσ' ἀπ' τὸ θνοιγμα, ἦταν ἕνα ἀσημένιο βάζο γεμάτο χρυσὰ ναιμίματα, ποῦ καθὼς τὸ εἶδε ὁ Φιδὲς δὲν ἔκρυψε τὴ χαρὰ του.

— Ἀλήθεια εἶναι, φώναξε.

Ἡ βαλίτσα αὐτὴ εἶναι τοῦ βασιλιά, γιατί νὰ τὸ βάζο ποῦ τὸ κλεψε ἀπ' τὸ Μανασίο τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, καὶ ποῦ δὲ μπόρσσε, φαίνεσαι, ἀκόμη νὰ τὸ πωλήσῃ ὅσο τὸν συμφέρει.

— Νὰ καὶ τὸ πορτοφόλι του! φώναξε ὁ Γάτουλας, ἀρπάζοντας ἕνα πορτοφόλι ἀπὸ κόκκινο μαροκινὸ, μ' ἀσημένια κλειδωνιά. Ἐξῶ-μέσα φολαίει τὰ πολυτίμημα χαρτιά γιὰ τὰ κλέπα του.

Ἐκεῖνος ἔπ' αὐτὰ τὰ πράγματα, ἡ βαλίτσα εἶχε κι' ἕνα κοστοῦμι τῆς μόδας καὶ μερικὰ χρεώδη τουαλέττας.

Ὅταν ὁ Φρέδος βεβαιώθηκε πὼς δὲν εἶχε πάρει τὴν κασσετίνα του, ἡ ἀπελπισία του ἦταν τόση ποῦ ἀρχισε νὰ κλαίῃ. Ναι, μάταιες ὄλες οἱ προσπάθειές του ! Τὰ χαρτιά τοῦ Γεουλιανῆ ἦταν καλὰ σὸ

Ἐπεισε μαλακὰ πάνω στὴ λέξη... (Σελ. 299, στ. α')

ΑΘΗΝΑ Γ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΚΑΙΡΟΣ ΠΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ

Αγαπητοί μου, ΕΛΕΙΘΝΕΙ κι' ο Αύγουστος, έρχεται ο Σεπτέμβρης, τελειώνουν οα λίγο οι διακοπές, ανοίγουν τα Σχολεία... Μου τ'ό θυμιας προχτές ένα κοριτσάκι, μιά μικρή μου φιληνάδισα. Στέλλα τη λένε. Κι' είναι τόσο ζωηρή, φαιδρή, έξοπνη, χαριτωμένη, ώστε σ'α διαλεξίματα του θεάτρου — εκει συνήθως τη βλέπω, γιατί είναι κόρη κι' αδελφή ήθοποιών, — την παίρνω κοντά μου και την κάνω να μου μιλά. Προχτές λοιπόν, στην απόγευματινή, βρήκα τη Στέλλα καθισμένη 'ς ένα παισινο πάγκο, δλεμόναχη, σκεπτική, μελαγχολική. Τι παράξενο!

— Έ! της φώναξα. Τα μιά της χιλιάδας... — Παντασίον είναι, μου αποκρίθηκε αγέλαστη. Τα βρήκα, αλλά τι ωφέλει; Η μαμιά που φέγγει τό λίγο, μου είπε πως θα μ'αφήση εδώ στην Αθήνα και θα με κλείση σ'ε Σχολείο.

— Έ, και δέν χαιρέσαι;... — Ναι, ναι, χαιρούμαι... μ'α και λυπάμαι... Άέτα να συνειθίσω γρήγορα τό κλείσιμο... — Μπ'α! φτάνει να θέλεις... να τό πάρης απόραση.

— Θα τό πάρω! φηθίρισε. Κι' αναστέναξε. Τη λοιπήθηκα. Δέν ήταν δ'α μικρό πράγμα, για τη Στέλλα, να την κλείσουν σ'ενα σχολείο, να τη βάλουν σ'αν ποδλάκι σ'ε κλουβί, αβτή που δέν εγνωρίσει δ'ε τώρα παρά την ελευθερία!

Γιατί δ'οσ οι γονείς της έμενον και τό χειμώνα στην Αθήνα, την είχαν κοντά τους, σ'ε σπίτι, και την έστελναν σ'ε σχολείο εξωτερική. Όταν πάλι έφευγαν για περιόδια, έπαιρναν και τη Στέλλα μαζί τους. Ήσαν μικρή, βλέπετε, και μπορούσε να τους ακολουθή και σχεδόν να χάνη τό χρόνο της. Μ'α τώρα μεγάλωσε, ο χρόνος της εγενε πολύτιμος, δέν μπορεί πιά να τον χάνη... Έτσι οι γονείς της αποφάσισαν να την αφήνουν πιά εδω, να την κλείνουν 'ς ενα σχολείο εσωτερική, ως που να τελειώση τα μαθήματά της και να μάθη τα γράμματα που θα της χρειασθούν για τό επάγγελμα. Γιατί ήθοποιός θα γίνη κι' ή μικρή Στέλλα σ'αν τον πατέρα της, τη μητέρα της και τον αδελφό της. Κι' έχει καλέντο, εέρπετε: 'Από τώρα παίζει καμιά φορά παιδικούς ρόλους κι' επιτυχάνει πολύ. Συγγά μάλιστα με ρωτά:

— Πότε θα γράψετε κι' ενα έργο για μένα, όπως γράφατε για την Αλικη Θεοφωρίδη;

— Μ'α σ'α σου, καμένη, να μεγαλώσης λιγάκι, να γίνης και σ'ε σ'αν την Αλικη!

— Σ'ε δ'α χρόνια θα είμαι δώδεκα χρονών! μου άπαντα. Δέν θα μπορώ τότε;

— Καλά, τότε θα μπορείς και θα σ'ε γράφω, της έπόσχομαι.

Και μ'α την αλήθεια, εδ'ω σ'ε νού μου. Για την ώρα όμως τη συμβουλεύω να καταπαιστη σοβαρά τα μαθήματά της.

— Μ'ε άριστα προιδάστηκα πέροσ! μου άπαντα. Δέν σ'ε φτάνει; Και φέτος πάω στην πέμπτη τάξη. Έχω μιά φίλη που είναι ενα χρόνο μεγαλύτερη μου κι' όμως την περνά δ'α τάξεις. Αδ'η πάει φέτος στην τρίτη.

Φυσικά, τόσο έξοπνο κορίτσι σ'ε ελα, είναι και τό γράμματα. Τα παίρνει μ'ε τη μεγαλύτερη εδκολία. Ναι, μ'α αυτό δέν την εμποδίζει να μελαγχολή δ'οσ συλλογίζεται πως θα κλεισθή 'ς ενα σχολείο τώρα τό Σεπτέμβρη και, ως τό Μάη, που θα ξανάθουν πάλι οι γοναίς της να την ελευθερώσουν για τό καλοκαίρι, δέν θα κάνη άλλο παρά να διαβάξη...

Την παρηγορά: — Έ, όχι πάλι αιωνίως!... Θα βγαίνης και περίπατο... θάρχουμαι κάπου κάπου, κι' εγώ να σ'ε παίρνω... θα κάνετε και χορό σ'ε σχολείο, και γιορτές, και παραστάσεις, και λουσόν-τέννος, και γυμναστική... Τι νομίζεις; είναι διασκεδαστική κι' ή ζωή της εσωτερικής. Έπειτα, τόκω μήνες περγαδν τόσο γρήγορα!...

— Αλήθεια, ψθυρίζει. Και χαμογελά. 'Αλλά δέν πιστεύω να παρηγοριέται στην εντέλεια. 'Όσο κι' αν της λέγω, δ'οσ κι' αν της τάξω, ή Στέλλα θα προτιμούσε να εεακολουθήση ακόμα ή ώραία αβτή ζωή του καλοκαιριού: Θα σ'ηνωθή τό πρωί, λιγάκι άργά, θα πάη με τη μητέρα της σ'ε Φάληρο να κάμη τό μπάνιο της, — α, τι παιχνίδια σ'ε τη θάλασσα με τόλλα κοριτσάκια! — έπειτα θα πάη σ'ε τη δασκάλα της του πιάνου, έπειτα θα προγευματιστη σ'ε κανένα φιλικό σπίτι που την αγαποδν πολύ, — και που δέν αγαποδν τη Στέλλα; — έπειτα θα πάη περίπατο μ'ε τους γονείς της, με τις φίλες της, και τέλος θα καταλήξη σ'ε θέατρο της, για να ιδή την παράσταση. 'Α, εδ'ω είναι ή βασιλεία της, τό στοιχείο της. Τό κλερογοριζει ελα. 'Από τους πάγκους της πλατείας, βρίσκει σ'ε παρασχόνια από τό καμάρινι της μητέρας της, σ'ε ταπεινά. 'Όλοι της φωνάζουν, εδοι της μιλοδν, εδοι την περιποιοδνται. Τα κοριτσάκια της

ήλικίας της, που πηγαίνου στην παράσταση, τρελλαινούνται που τη βλέπουν. Και δέν ήσυχάζου, παρ' αφοσ τη γνωρίσου και της μιλήσου. Έτσι ή Στέλλα κάνει ενα σωρό φιληνάδες. Σ'ε διαλεξίμα ερέχει μαζί τους, χαλά τον κόσμο. Τό θεάτρο άντηχει από τό κρυστάλλινο γέλιο της. Σ'ε τέλος πιά κουράζεται. Κάθεται 'ς ενα πάγκο και, νυσταγμένη γλυκά, αποκοιμείται. Η παράσταση τελειώνει, ο κόσμος φέγγει, ή Στέλλα κοιμάται. Την εσποδν άργά, τη χώνουν 'ς εν' άμάξι και την πάνε σπίτι, να εεακολουθήση τον γλοκό της ύπνο σ'ε κρεβάτακι της ως τό πρωί. 'Α, τι ώραία όνειρα! Και την άλλη μέρα τα ίδια... Αδ'η τη ζωή, αβτή την ελευθερία λοπάται τώρα ή Στέλλα που θα την χάση. Και καθισμένη παράμερα, συλλογίζεται μελαγχολικά τους τοίχους του σχολείου, της φυλακής.

Πόσα παιδιά, αβτό τον καιρό, δέν είναι σ'ε τη θέση της Στέλλας! Πόσα δέν μελαγχολοδν, συλλογίζόμενα ότι θάρψουδν την ώραία ζωή των διακοπών, — τι ζωή κι' αν κάνουν, — για να κλειστοδν πάλι σ'ενα σχολείο! Έρχεται, βλέπετε, ο Σεπτέμβρης. Πάνε οι εεχογές, τα μπάνια, τα ταξείδια, οι διασκεδάσεις, τα παιχνίδια. Κλείσιμο τώρα κι' εργασία. 'Αλλά δέν μπορεί να γίνη διαφορετικά! Τα καλά παιδιά τό παίρνου απόραση, όπως θα τό πάρη σ'ε ελίγο κι' ή μικρή μου φιληνάδισα. Και να σ'ε π'α κι' εν' άλλο; Τα καλά παιδιά β'αίσιον εχαριστηνη και εδ'η εργασία, όπως κι' στην άναπαυση και σ'ε τη διασκεδάση. Μερικά μάλιστα της β'αίσιον, δταν παρατείνεται πολύ, όπως τις θερινές διακοπές. Τρεις μήνες, τέσσερες μήνες — φτάνει πιά! Καιρός παντί πράγματι...

Σ'ε απ'αδ'ομαι ΠΑΙΔΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΙ

Οι μικροί εκδικούνται τους μεγάλους, προσπασιόμενοι ότι τους άγνοουδν.

‘Ο Γκαίτε ειπε: ‘Αν ενα Οθράνιο Τόξο βαστάδης ενα τέταρτο της ώρας, δέν θα τό κοιτάξε πιά κανείς.’

Τό να ξέρη κανείς να διαβάξη ενα διβλίο είναι τέχνη μεγαλύτερη κι' από τις τέχνες.

‘Απ' τη στιγμή που ο νικητής αρχίζει να μεθα από άλαζονία, γίνεσαι ο νικημένος.

Τι παραπονιόσαι πως δέν έχεις τα μέσα ναγοράξεις βιβλία, αφού έχεις τον ‘Όμηρο;

[Από τό νέο βιβλίο του κ. Σ. Σούταη.]

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα υπό AUGUSTA LATOUCHE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΘ' (Συνέχεια)

‘Επιθυμούσε πολύ να μη της δινη στενοχώρια, μ'α πιά πολύ ακόμα να την κοιτάξη. Γιατί, μ' ελο τό κοστοδμι και τα χάλια της καθαρίστρας, ή Διονυσία σ'α μάτια του δέν είχε καθόλου εεπέσει στην εκτίμησή του, ούτε καν άσχημής.

‘Απαναντίας, μ'ελο τό αδύνατο φώσ που έστελνε ή λάμπα σ'ε τη γωνιά, επου ήταν κρυμμένη ή Διονυσία, και που ήταν άρκετό για να την διακρίνη σ'αν ανάμεσα από μαύρο άχνό, επου εεχώριζε τό πουντραρισμένο από μαύρη σκόνη πρόσωπό της, ενώ ο σκούφος της, ή μπλοζά της, ή ποδιά και τό φουστάνι της φαινόταν σ'αν κωλαρισμένα με μαύρη κόλλα και σκληρή, ο Μωρίς μπορούσε να ιδή μεγάλα και λαμπερά τα μάτια της που περνούσαν τό σκοτάδι και τον άχνό.

‘Αληθινά, δ'οσ και αν φαίνεται άπιστευτο, δταν γυρίζουδν από τό καθήρισμα, δ'α χαρακτηριστικά εεχωρίζουδν κι' άμωρφαίνουδν τις καθαρίστρες από την δουλεία του καρβούνου: τα μάτια και τα δόντια. Η μαύρη σκόνη που κάθεται σ'ε βλέφαρα και σ'ε ματασί-

νουςαστικά πράγματα, προ πάντων για τό Καυρίερ, επου είχε γίνει μεγάλη συμπλοκή, και με πολλούς τραυματίες. ‘Εγώ όμως θα πάω σ'αν γιατρούθω, ειπε ή Διονυσία σ'ε τη Λέα. Τόσες μέρες τώρα είμαι χωρίς δουλεία και ή εκρηγή εετοιχίσε άρκετά σ'ε τους γοναίς μου.

— Μ'α οι Μπεκαρ δ'ε θα σ'ε τα πληρώσουδν ελα; ρώτησε με άψελεια ή Λέα. — Ποιά ελα; — Μ'α να, ελα. Λέγουδν πως εκεινοι σ'ε τρέφουδν. Πώς σ'ε τα κρυφα τρέφει μια κατασάδρα και δέν υπάρχει που να μη σ'ε την εχουδν δώσει εκεινοι.

— Ποιός τα λέγει αβτά; — Κι' άκόμη πως μπήκεις καθαρίστρα για ν' άκόδης και να προδόνης. — Τι ψευτές!

Κατόπι έσκυψε, πέρασε από την σπασμένη πόρτα και έφυγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ' Δέν περνούδν!

Οι Δουμπούκ, Τρουσέτ και Σια δέν ειδαν καθόλου με καλό μάτι να γίνονται θριαμβευτικοί ήρωες τα θύματα που είχαν αβτοί καταδικασμένα.

‘Ηταν εεωφρενικό, να βάλουδν δυναμίτη στην πόρτα ανθρώπων που θέλουδν να εεαετρέψουδν κι' αβτοί να γοργοδν σ'ε τη δουλεία τους σ'αν κάθε μέρα, ή, τό χειρότερο, ναρχώνται να τραγοδουδν κάτω από τη μέτη τους σ'αν νικηταί.

Τό χειρότερο ήταν να τους εμποδίσουδν να δουλέφουδν κι' αβτούς και ελουδ-δσοι δέν επήγαιναν μαζί τους. Κι' αβτό τό αποφάσισαν καμιά εικασαρά κακοκέφαλοι, μαζί με τον Τρουσέτ και τον Δουμπούκ... Την άλλη μέρα ή Διονυσία δέν

είχε μπροστά του, από τη Διονυσία που είχε σόντροφο σ'α παιδικά του χρόνια, τη Διονυσία, την δημογάλαχη αδελφή της Ζερμαίν, και ενα πλήθος δόμησης μακρυνές και σκοτεινές εγέμιζε τό μυαλό της από τότε που ήταν δολομικρα παιδιά και παίζανε και διασκεδάσαν μαζί, ως τό κατέβασμα σ'ε τη γάδι, αβτό που δ'αγγήσε στην άμετάλητη και θαρραλέα άπόφαση της κόρης.

‘Εγενε για λίγο σιωπή. Κατόπι ο νέος ρώτησε σ'αν με πόνο.

— Γιατί γίνηκες καθαρίστρα, Διονυσία; — Γιατί; ρώτησε και κεινη, σ'αν να ήθελε να βρη καιρό να ετοιμάση την άπόκρισή της, που έπρεπε να περιέχη κάτι τό τρομερό. Μου τό ρωτάς άκόμα, Μωρίς; — Ναι, πές μου, γιατί; — Βσ'ηκώσε τό κεφάλι με τρόπο που νόμιζε πως θα φάση τό ταβάνι και, ενώ άψινε να της εεφρήτη ενας ‘Ο πατέρας της Λέας... (Σελ. 309, στ. γ.)

— Γιατί; Για να διορθώσω τό σφάλμα μου.

‘Εαφνικά όμως, σ'αν νεροπιασμένη που άψινε να της εεφρήτη τό μυστικό της, εερόσθεσε λικτεροτικά: — Προ πάντων όμως μην πης λέξη σ'ε κανένα.

‘Ο Μωρίς πλησίασε τη Διονυσία και σκόδωντας σ'ε μικρό καταμάουρο χειράκι, τό φίλησε με εεδασμό και ειπε: — Τό όρκίζομαι.

Κατόπι έσκυψε, πέρασε από την σπασμένη πόρτα και έφυγε.

Οι Δουμπούκ, Τρουσέτ και Σια δέν ειδαν καθόλου με καλό μάτι να γίνονται θριαμβευτικοί ήρωες τα θύματα που είχαν αβτοί καταδικασμένα.

‘Ηταν εεωφρενικό, να βάλουδν δυναμίτη στην πόρτα ανθρώπων που θέλουδν να εεαετρέψουδν κι' αβτοί να γοργοδν σ'ε τη δουλεία τους σ'αν κάθε μέρα, ή, τό χειρότερο, ναρχώνται να τραγοδουδν κάτω από τη μέτη τους σ'αν νικηταί.

Τό χειρότερο ήταν να τους εμποδίσουδν να δουλέφουδν κι' αβτούς και ελουδ-δσοι δέν επήγαιναν μαζί τους. Κι' αβτό τό αποφάσισαν καμιά εικασαρά κακοκέφαλοι, μαζί με τον Τρουσέτ και τον Δουμπούκ... Την άλλη μέρα ή Διονυσία δέν

μπούρεσε να π'αη σ'ε τη δουλεία, γιατί τό χέρι της, κάθε φορά που ήθελε να τό κουνήση, της πονούσε φοβερά.

‘Εμεινε σ'ε τό σπίτι άρκετές ήμέρες και τό βράδυ πήγαινε να βλέψη τη Λέα που γυρίσε απ' τη δουλεία της. Και κάθε βράδυ γυρνούσε περισσότερο σκεπτική μαθίνοντας τα σοβαρά νέα. ‘Ο πατέρας της Λέας διηγότανε άγανακτισμένος σ'ε τη γυναίκα του ε-

νησουαστικά πράγματα, προ πάντων για τό Καυρίερ, επου είχε γίνει μεγάλη συμπλοκή, και με πολλούς τραυματίες.

— Εγώ όμως θα πάω σ'αν γιατρούθω, ειπε ή Διονυσία σ'ε τη Λέα. Τόσες μέρες τώρα είμαι χωρίς δουλεία και ή εκρηγή εετοιχίσε άρκετά σ'ε τους γοναίς μου.

— Μ'α οι Μπεκαρ δ'ε θα σ'ε τα πληρώσουδν ελα; ρώτησε με άψελεια ή Λέα. — Ποιά ελα; — Μ'α να, ελα. Λέγουδν πως εκεινοι σ'ε τρέφουδν. Πώς σ'ε τα κρυφα τρέφει μια κατασάδρα και δέν υπάρχει που να μη σ'ε την εχουδν δώσει εκεινοι.

— Ποιός τα λέγει αβτά; — Κι' άκόμη πως μπήκεις καθαρίστρα για ν' άκόδης και να προδόνης. — Τι ψευτές!

Κατόπι έσκυψε, πέρασε από την σπασμένη πόρτα και έφυγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ' Δέν περνούδν!

Οι Δουμπούκ, Τρουσέτ και Σια δέν ειδαν καθόλου με καλό μάτι να γίνονται θριαμβευτικοί ήρωες τα θύματα που είχαν αβτοί καταδικασμένα.

‘Ηταν εεωφρενικό, να βάλουδν δυναμίτη στην πόρτα ανθρώπων που θέλουδν να εεαετρέψουδν κι' αβτοί να γοργοδν σ'ε τη δουλεία τους σ'αν κάθε μέρα, ή, τό χειρότερο, ναρχώνται να τραγοδουδν κάτω από τη μέτη τους σ'αν νικηταί.

Τό χειρότερο ήταν να τους εμποδίσουδν να δουλέφουδν κι' αβτούς και ελουδ-δσοι δέν επήγαιναν μαζί τους. Κι' αβτό τό αποφάσισαν καμιά εικασαρά κακοκέφαλοι, μαζί με τον Τρουσέτ και τον Δουμπούκ... Την άλλη μέρα ή Διονυσία δέν

ΙΩΑΝ. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Σωριάζονται κάτω νεφρά του φθινοπώρου πέρα τα φύλλα του κάθε δέντρου...

Απόψε βρέχει δλονυχτίς και το λυωμένο χιόνι πάνω στα τζάμια μας χτυπά...

Κέντρος

ΤΕΣΣΕΡΟΙ ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Ο ήλιος είχε βασιλέψει από πολλούς, και ο ουρανός είχε χλωμάσει...

ΣΚΟΡΠΙΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Καθώς σημαίνει η άνοιξη, Ο γέριος κισσός Στους τοίχους του ρημοκλήσιου...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δεν μπορώ να χωνέσω αυτή τη Νένα! φωνάζει η Έλλη Κ' ή μικρή της αδελφή...

Εκεί όπου εφεύγαμε, έδυμήθηκα τον Κατηφόρη, και τον έκραξα...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ εις τους Συνδρομητάς της ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

Εκφυλάσσει σε εικόσι, σε τριάντα χιλιάδες αντίτυπα, ένα π.κ. από τον 'Κόκκινο Βράχο'...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΑΥΤΗ ΤΗΝ Σ. Σ. Α. Αυτή την εβδομάδα, έλαβα τα εξής: 'Το όρανό'...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΑΥΤΗ ΤΗΝ Σ. Σ. Α. Αυτή την εβδομάδα, έλαβα τα εξής: 'Το όρανό'...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΑΥΤΗ ΤΗΝ Σ. Σ. Α. Αυτή την εβδομάδα, έλαβα τα εξής: 'Το όρανό'...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΑΥΤΗ ΤΗΝ Σ. Σ. Α. Αυτή την εβδομάδα, έλαβα τα εξής: 'Το όρανό'...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΕΚΔΡΟΜΗ

Μάθημα δεν είχαμε σήμερα και για να περάσω ο καιρός...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 τὸ πᾶν λέξεις μὲ ἀπλὴ στοιχεῖα δε. 3 (ὁ ἀριθμὸς ἡμέρας). Πᾶσαν τὴν 10 λέξ. 20 λέξ. ἢ λέξ. μὲ πᾶσαν δὲ στοιχεῖα λεπ. 40 καὶ μὲ ἐφαρμ. λέπ. 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δε. 1, 50.

(ΚΒ' - 878)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΜΥΝΑ»

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ΤΟΝ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΜΑΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ.

Θέμα κατ' ἐκλογὴν, βραβεῖα δοθῆσονται τρία : ἑξῆς 25, 15 καὶ 10 δραχμῶν. Προθεσμία μηνιαία. Δίσις : κ. Βίονα Παπαμιχαήλ, ὁδὸς Ἀνδρικίδου, ἀρ. 8, Σπύρην.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΟΔΟΙ

ΚΑΙ ΟΔΕΣ ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ ΔΑΦΝΕΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(ΚΒ' - 819)

Νίδα, Νίδα, Νίδα, Νίδα, σέ εἶδα ! Μᾶς ἔξεραι.

ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΟΣ ΠΑΙΣ

(ΚΒ' - 820)

Βρὲ Κολυβάκο, ἔχεις μούτρα νὰ μιλάς ἀκόμα ; Εἶναι πληρωμένα τὰ φυλλάδια ἐξίστη.

ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΟΣ ΠΑΙΣ, βρὲ μὰς

(ΚΒ' - 821)

Προκηρύσσω διαγωνισμὸν γραμματισμῶν. Στείλατε 2-5 στίχοις. Βραβεῖα : Α') Ἐνα Δράμα στὸν Ἀέρα, Β') Ἐξ Χειρῶν εἰς τοὺς Πιάγους, Γουλιού Βέρον. Εἰς τοὺς στέλλοντας δ' ἀπαντήσω διὰ μᾶς στίχοις, ἀρκεῖ νὰ γράφουν διευθύνων. Στείλατε : Κοθρῶσλ, p. r. Ἀθήνας.

ΓΑΙ-ΟΣ ΓΡΑΚΟΣ

(ΚΒ' - 822)

Διαπλασοπούλες, μπόρετε νὰ τὰ βγάλετε πέρα μὲ τὴν Ζανθὴ Νεράϊδα;

(ΚΒ' - 823)

Ρίτα, Μπερμπαντάκο, ἀφήστε τὰ προσχήματα, γιατί ξεμακρωτεύηκατε! Ἐπαναστάτη, Τριανταφυλλένια, ἀλληλογραφούμε; Ἀπαντήστε

(ΚΒ' - 824)

Μαρούσια, σεβόμενος τίς πολὺς ἀσχολίες, σὲς ζητῶ συγγνώμη. ΠΑΝΟΔΙΟΣ

(ΚΒ' - 825)

Περίηψη τῆς Οὐαλλίας, χάρις καὶ πολὺ πού σου ἄρεσε τὸ φτωχὸ μου κομμάτι. Φιφίης

(ΚΒ' - 826)

Ἰδεώδες Ἑλλήνων, δέχομαι στείλα πρώτος. Ἀτθίς

(ΚΒ' - 827)

Ζουμπούλι, ποίσηγο ὄμιος ἀληθινὸς : ἡ Φερμίστρια τοῦ 19 γίνηκα... Ἀργίμι

(ΚΒ' - 828)

Μὰ δὲν τὸ ξαίρεις, Γαίε Γράκχε, ὅτι εἰ περισσότεροι εἶναι ὑπερασπιστὰς τοῦ Σόρα Λεζινέβ; Ἐλευθερία

(ΚΒ' - 829)

Σύλλογος Ἀνίκητος. Στρωπὴ σὰς λέγακι. Χωρὶς νᾶναι κανεῖς βέβαιος γιὰ τὴν ἀποκάλυψη πού κάνει, δὲν τὴν δημοσιεύει. Ἐξακολουθεῖτε καὶ δὲν προκάψετε. Ἐάν ἐπιμένετε ὅτι εἶμαι ὁ Μ. Δουφάνης, κοπιᾶστε καὶ δὲν καλοπεράσετε.

ΠΗΘΟΥΤΩΝ

ΦΛΟΓΑ, γιατί δὲν γράφεις ; ΔΕΔΙΑΠΛΑΣΟΠΟΥΔΑ, ἀνταλλάσσομε Μ. Μ; Δίσις : Ἑλληνοπαῖδος.

ΓΑΛΛΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ

Διαπλαστούλα, εἰς τὸν εὐρόντα τὸ ἕτερον ἐν τῇ Διαπλάσει ψευδώνυμόν μου θέλει δοθῆ ἀμοιβὴ ἢ «Ἀγωγή» (Σπένσερ), τὸ ἀληθὲς δὲ ὄνομα εἰς τόμος τῆς Α' Περιόδου, Συμμετοχῇ 50 λεπτος. Προθεσμία μῆν. Ἀκηροῦται ἢ ἐν [ΚΒ' 641-2] Δίσις Δίσις μου εἶναι : Εὐμένην Καρδιανόν, p. r. Μαγνησίαν.

Εὐμένης Καρδιανός

(ΚΒ' - 830)

ΑΥΓΙΣ ΤΟΥ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΝΙΚΗΤΟΥ»

Τὸ Κρυπτογραφικόν : Νοῦν ὡπνοκωτικὸν, ἔκ τῆς ἐθροβαν ὤρνυββὸν ἰεββν φηγνβ, ος πηββν ἢ ἔθροβις : Σπῆς τὸ σπῆτικὸν καὶ μέσα βλέπεις τέσσερες κόρες ὄρατες, πανορίες.

Ἡ λύσις : Τὸ καρούδι.

Τὸ κλειδί : Ν=α, σ=ν, κ=ο, ο=κ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΝΕΟΣ ΟΜΗΡΟΣ, ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Υ. Γ. - «Ἀνίκητος, νικήθηρας, ἀνανέομεν ἀνυπομόνας ἀποτελέσματα.

(ΚΒ' - 833)

Ρίτα, Μπερμπαντάκο, Σόρα Λεζινέβ, Σηρετιέβ, Μαργιολάκι, ἕνα τετραδιάκι σὰς μὲση Διαπλάσεως δὲ εὐχαριστοῦς πολὺ τὸ (Ἀπαντῶ τάματα)

Νυχτοπούλι

(ΚΒ' - 834)

Καρούμα, Καρκαλέτω, Πλαυόβις : Ἡ «ἀνακάλυψη» σὰς, (ἀντιγραφή ἀπ' τὰ «Πανελλήνια») εἶναι ΓΕΔΟΙΟΔΕΣΤΑΤΗ. Θεομά... συγχαρητήρια !! - Συμμορία Ἀρλετινῶν : σὰς ἤθελα ἔξυπνότερους, κακομοιρηδες! - Ἑλληνοκὶνὸν Ἰδανιόν : Εὐχαριστῶ, Ρίτα, ἡουχάσμε λοιπόν ;

ΕΠΙΝΑΣΤΑΤΗΣ

(ΚΒ' - 835)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΛΛΑΒΕΤΑΙ, Ἀγοράζω διάφορα Κυπριακά Γραμματισμὰ μὲ ἔκατοστές. Ὅποιος ἔχει ἄς γράφῃ καὶ ἄς στειλῇ τιμοδειγματολόγιον. Δίσις ἢ τῆς ΚΒ-556. - Θ. Φωτιάδης

(ΚΒ' - 836)

Προκηρύσσω διυγών. κάρτ-ποστάλ καὶ Μ. Μυστ. Βραβεῖα : Α') τόμος Β' περιόδου, Β') Ἄλμπουμ εἰκονογραφημένο... Προθεσμία δίμηνος. Δίσις : Μι Τ. Α., Tjerah Pacha Sokak No 1, Conje.

Ζιζάνιον τοῦ Πέρα

(ΚΒ' - 837)

Ἀνταλλάσσω γραμματισμὰ, Ἀκάρτες καὶ Μ. Μυστ. Δίσις ἢ ἄνω. Ζιζάνιον τοῦ Πέρα

(ΚΒ' - 838)

Ἐπαναστάτη, τί γίνεις ὄνειροῦσαι ; Μὴ ξεχνᾶς τὴν παρουσία : «Ὅποιος πεινῶ καρβέλια ὄνειροῦεται». Ὁ πόλεμος ἔξακολουθεῖ ἂν ἔθς κ' ἀποζημίωση, δόξουμε.

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ

(ΚΒ' - 839)

Ἀκίλια Ταγγό, ἀντιγραφές καὶ Δίσις ; Δὲν τὸ πιστεύω.

ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ

(ΚΒ' - 840)

Ροκέτα, εὐχαριστῶ. Μὲ χαρὰ μου δὲ ἀβάνια ἕνα τετραδιάκι σου. ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΛΕΩΣ, ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ.

(ΚΒ' - 841)

Ἀγαπημένα μου ἀδελφία Διαπλάσοπούλα ! Φεύγοντας ἀπὸ τὸ Σαλόνι τῆς Διαπλάσεως, Σίς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἕνα ἀδελφικὸ ἀσπασμὸν, μαζί με τὴν ἀπειρή μου ἀγάπη καὶ ἀμύνη πού πάντα θὰ Σίς συντροφεύουν.

Δὲν πιστεύω ὁ ΕΠΙΝΑΣΤΑΤΗΣ νὰ μὲ βαστά κάμια τὸν παρακαλῶ νὰ ξεχάσῃ ἔχειναι καὶ νὰ σκεφθῇ πὸς τὸν ἀγατῶ σὰν τᾶλλα ἀδελφία...

Εἶστε εὐχισιομένοι καὶ χαροῦμαι μοι ὅλοι Σίς ! Μὴ ξεχνεῖται καὶ κομμὶ φορεθῆμηθῆτε μιά ὄπαρ-ξη πού ἔκυχε νὰ γνωριστέ νοσ-θῶς...

(ΚΒ' - 842)

Ἀετόπαυλο, ἀνταλλάσσομε Μ. Μυστικά ;

Μυστηριώδης Ἰσπεύς

(ΚΒ' - 848)

Ρίτα, ἂν με ἀνακαλύψῃς, θὰ πῆ πὸς καὶ ἄλλοις.

Ἐλευθερία

ΜΠΟΥΜ ! ΠΑΝΟΔΙΕ, τὴν ἔπαυσε εἶσαι ὁ Σ. Ν. Μαργαρίδης. ΚΝΩΣΣΙΕ, φᾶς τὴ γυλόπητα, εἶσαι ὁ Σισίνιος Π. Κοκέβης=ΜΙΚΡΟΣ ΠΕΚ.

(ΚΒ' - 844)

ΚΑΡΟΥΜΠΑΣ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΩΣ

(ΚΒ' - 845)

Διαπλασοπούλα, Διαπλάσοπούλες, δεχθῆτε κ' ἀπὸ τὴν Ἰριδα ἕνα θεομὸ χαίρετισμὸν.

(ΚΒ' - 846)

Κική=Β. Κωνσταντινίδου, Παναταχού Παράν=Ε. Καλογυλοπούλου. Εἶμαι Ἀλεξανδρινή. Βρῆτε με.

Μαδουποπούλα

(ΚΒ' - 847)

Ἐισαρχόμενος στὸν Διαπλάσιόκοσμο χαίρετῶ ἀπαξάπαντας. Ἀνταλλάσσω Μ. Μ.

ΚΟΛΟΜΒΟΣ

(ΚΒ' - 848)

Ἀστυνομικό, ἀνακαλύψτε με εἶμαι τὸ -ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ

(ΚΒ' - 849)

Ἐισαρχομένη στὸν Διαπλάσιόκοσμο, χαίρετῶ ἀπαξάπαντας, ἰδιαίτερος Ρίταν καὶ Ροβεσπιέρον.

(ΚΒ' - 850)

Σουσουράδα = Ἡρώ Μουράτογλου. Ἄλλη φορά γὰ μὴ κἀνῆς τὴν ἔξυλην.

(ΚΒ' - 851)

ΑΓΟΡΟΚΟΡΙΤΣΟ,

ἈΧρόνια πολλὰ σοῦ εὐχομαι. Γιατί δὲν γράφεις ; Περιμένω.

ΠΕΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ

(ΚΒ' - 852)

Φὸν Κολοκῦθα, αἱ ἀνακαλύψεις σου τέλειαι... μπράβο ! Μυστή. Ἰππότης = Κεσίσαγλου, Ἀλογόμνη = Βασιλ. ὄπουλος, Βούδας = Ἀλεξανδροπούλος.

ΚΕΡΑΜΠΑΝ, ΒΟΡΙΑΣ

(ΚΒ' - 853)

Ἀφ. Κυρποπούλα, Μ. Μ. καὶ Α. ρ. β. ἔπειτα καὶ περιμένο. Μαρούσια, ἀνταλλάσσομε Μ. Μ; Μελαχρινὴ Χαμιοποπούλα

(ΚΒ' - 854)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΓΑΥΚΟΧΑΡΑΜΑΤΟΣ Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἀμυρὰ Ἀμυρῆς. (ΙΣΟΤΙΜΑΙ : Τριανταφυλλένια, Βεατριάνη, Χλόη.)

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἰρίνια Βάρνα. (ΙΣΟΤΙΜΟΙ : Ἀκίλιας, Ταυκὶδς Οὐρανός.)

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Πολύβιος (ΙΣΟΤΙΜΟΙ : Ἰππολύτος, Ἰανός.)

ΕΠΙΛΙΝΟΣ : Κωνοπούλλη 21, Τάκης Καλαθῆς, Κική, Παναταχού Παράν.

Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴν ἀργοπορία. Στείλατε διευθύνσεις καὶ διαλέξατε βραβεῖα.

ΓΑΥΚΟΧΑΡΑΜΑ

(ΚΒ' - 855)

Ἰουλιανέ, συμμάχον δέχομαι. Ἀλληλογραφούμε μὲση Διαπλάσεως ; Ἀγαμένο, Φρέδες.

(ΚΒ' - 856)

Ρίτα, δταν θέλεις. Μαργάρας

(ΚΒ' - 857)

Μοσχάτε, Ἀποστόλου, τὸ δις ἔξαμαρτεῖν οἶκ ἀνδρός σοφοῦ.

(ΚΒ' - 858)

Παρατεῖνω τὸν Διαγωνισμὸν μου μέχρι 10 Σβρίου.

(ΚΒ' - 859)

Διαπλαστούλα καὶ Διαπλάσοπούλες, μὴ φοβηθῆτε, ἂν ξεφυριζῶτε πουθενὰ τὸ -Φάσμα.

(ΚΒ' - 860)

Ἀνταλλάσσω Μ. Μ. καὶ ἐπιστολάς παντοκότρητους μὲ δέους καὶ ὄλας.

(ΚΒ' - 861)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο «ΑΝΙΚΗΤΟΣ» ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ ΠΑΝΟΔΙΟΣ = Σ. Μαργαρίδης.

ΠΑΥΤΕΘΟΡΙΣΤΟΣ = Λουκ.

Ἐμ. Βαφειάδης, ΣΗΡΕΤΥΕΛ = Μπουμπουλίνα = Μαρία Πεταροράκη, Μαύρη Ἀράχνη = Χ. Βεγγύλου, Ἴων = Δ. Βουδούρης.

Ἑλληνοκί, πηγες γιὰ μάλλι καὶ βγῆκες ἔξυρισμένοι. Ἄς φωνάζω-μεν λοιπόν ὅλοι ζῆτω ὁ σύλλογος «Ἀνίκητος».

ΟΔΟΙ ! ΤΡΕΜΕΤΕ ! ΟΔΟΙ !

(ΚΒ' - 862)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο «ΑΝΙΚΗΤΟΣ» ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΖΑΡΑΣΤΗΡΙΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ. Καταστρεφὴν ἀποστέλλεται δωρεάν τὰ αἰτιότυπ. Γράψατε : Κ. Θρῶσλ, p.r. Ἀθήνας.

ΤΡΕΒΑΤΕ ! ΝΑ ΕΙΤΡΑΦΗΤΕ !

(ΚΒ' - 863)

Καρούμα, Καρκαλέτω, προ-σέχτε μὴ σκοντάψετε καὶ πέσετε. Ἀτρόμητος

(ΚΒ' - 864)

Τρελλὴ Χορεύτρια, Καρέλια, Ἀνταλλάσσομε p.c. ; Δίσις : Β. Ρ. 1631, Caire Egypte.

Ἰδεώδες Ἑλλήνων

(ΚΒ' - 865)

ἸΠΠΟΥΤΕ, Μ. Μυστ. Ἐλαβα εὐχαριστῶ. Ἰδιὰ μου ἀποστέλλω. ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(ΚΒ' - 866)

ΠΑΝΤΟΣΤΟΠΟΥΔΕ, δέχομαι τὴν εὐγενεὴ πρότασιν Σου μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση. Ζητῶ ἕως πρῶτα δική σου. Νὰ τὴν περιμένο ; Εὐχαριστῶ. ΘΗΒΑΪΚΗ ΗΧΩ, γιὰ πρότασιν εὐχαριστῶ. Δέχομαι καὶ περιμένο.

ΦΟΝ ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ

(ΚΒ' - 867)